

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

LEGE

privind medierea și statutul mediatorului

În scopul facilitării accesului la soluționarea alternativă a litigiilor și promovării soluționării pe cale amiabilă a acestora prin încurajarea utilizării medierii și asigurarea unui raport echilibrat între mediere și procedurile judiciare,
Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune Directiva 2008/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă și comercială, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 136 din 24 mai 2008 (CELEX: 32008L0052).

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Obiectul și domeniul de reglementare

(1) Prezenta lege stabilește principiile fundamentale ale medierii și reglementează particularitățile acesteia în domenii specifice, procedura de accedere în profesia de mediator, statutul acestuia și modalitățile de organizare și autoadministrare a mediatorilor.

(2) Prezenta lege nu se aplică litigiilor din domeniile fiscal, vamal, administrativ și nici răspunderii statului pentru actele sau omisiunile autorităților publice efectuate în regim de putere publică.

Articolul 2. Noțiuni

În sensul prezentei legi, se definesc următoarele noțiuni:

contract de mediere – acord încheiat între mediator, pe de o parte și părțile aflate în litigiu, pe de altă parte, prin care mediatorul se obligă să medieze un litigiu în procedura stabilită de prezenta lege;

convenție de mediere – acord prin care părțile se angajează să supună medierii un litigiu existent sau unul care ar putea să apară între părți cu privire la un raport juridic contractual sau necontractual;

furnizor de formare – persoană juridică care este acreditată de către Uniunea Mediatorilor să organizeze cursuri de formare inițială și/sau continuă pentru mediatori conform standardelor de formare în domeniu, aprobate de Uniunea Mediatorilor;

litigiu – conflict între două sau mai multe persoane fizice și/sau juridice, care este sau poate fi obiect de examinare în instanța de judecată sau arbitraj;

mediator – persoană terță, licențiată conform prezentei legi și/sau legislației unui alt stat, cu care Republica Moldova are încheiate acorduri și/sau tratate internaționale, care conduce procesul de mediere într-o manieră eficientă, imparțială și competentă, în scopul soluționării litigiului dintre părți;

mediere – proces structurat, indiferent cum este denumit sau cum se face referire la acesta în legislația altor state, în care două sau mai multe părți într-un litigiu încearcă, din proprie inițiativă, să ajungă la un acord privind soluționarea acestuia, cu asistența unuia sau mai multor mediatori.

organizație de mediere – persoană juridică cu scop nelucrativ (necomercial), înregistrată conform legislației, care asigură, în condițiile legii, desfășurarea eficientă a activității de mediator, promovarea serviciilor de mediere, a modului de calculare a onorariilor mediatorilor, asigurarea cu spații pentru ședințele de mediere și acordarea altor servicii conexe activității de mediator;

parte – orice persoană fizică sau juridică care își exprimă acordul de a soluționa un litigiu prin mediere;

tranzacția de mediere - acordul încheiat de părți, în condițiile legii și contrasemnat de mediator, ca urmare a procesului de mediere, prin care părțile consimt asupra soluționării amiabile a unui litigiu și opțiunii de soluționare agreeate de acestea.

Articolul 3. Principiile medierii

Medierea are la bază următoarele principii:

- a) participarea benevolă la procesul de mediere;
- b) confidențialitatea;
- c) libera alegere a mediatorului;
- d) egalitatea părților în proces;
- e) flexibilitatea procesului de mediere;
- f) independența, neutralitatea și imparțialitatea mediatorului;
- g) legalitatea.

Articolul 4. Participarea benevolă la procesul de mediere

(1) Părțile decid benevol inițierea și participarea la mediere, stabilesc termeni, reguli privind desfășurarea procesului de mediere, precum și convin asupra conținutului tranzacției de mediere.

(2) Pentru anumite categorii de litigii prevazute de lege, partile trebuie să efectueze cel puțin o ședință de mediere. În aceste cazuri, părțile decid benevol și de comun acord în privința începerii sau încetării procesului de mediere.

Articolul 5. Confidențialitatea

(1) Procesul de mediere nu este public și se desfășoară într-un mod care respectă principiul confidențialității, cu excepția cazului în care părțile decid altfel.

(2) Mediatorul este obligat să respecte confidențialitatea informației aflate în contextul activității realizate, cu excepțiile prevăzute la alin. (6), până la începerea și/sau în cadrul procesului de mediere, precum și după suspendarea sau încetarea activității de mediator.

(3) Mediatorul este obligat să atenționeze participanții la procesul de mediere asupra obligației de păstrare a confidențialității informației, fiind în drept, după caz, să solicite semnarea unui acord sau a unei clauze de confidențialitate.

(4) În procesul medierii, mediatorul nu are dreptul să divulge informațiile de care a luat cunoștință în decursul sesiunilor separate cu părțile și nu are dreptul să discute asemenea informații cu cealaltă parte, fără acordul părții vizate.

(5) În cazul în care litigiul supus medierii prezintă aspecte dificile, mediatorul, cu acordul părților, poate să solicite punctul de vedere al unui sau al mai multor specialiști în domeniul respectiv.

(6) Mediatorii sau alte persoane implicate în administrarea procesului de mediere sunt obligați să respecte confidențialitatea informației rezultate din/sau în legătură cu procesul de mediere, cu excepția cazului în care:

- a) acest lucru este necesar în vederea protecției ordinii publice;
- b) divulgarea informației este necesară pentru a asigura protecția interesului superior al copilului;
- c) divulgarea informației se face pentru a împiedica vătămarea sănătății, integrității fizice sau psihice a unei persoane;
- d) divulgarea conținutului tranzacției de mediere este necesară punerii în aplicare sau executării acesteia;
- e) acest lucru este necesar în vederea prevenirii și/sau curmării unei infracțiuni, cu excepția situațiilor prevăzute la art.276 din Codul de procedură penală.

Articolul 6. Interzicerea divulgării informației și audierii participanților la procesul de mediere

(1) În scopul asigurării confidențialității procesului de mediere, părțile, mediatorul sau oricare altă persoană care a participat la procesul de mediere nu poate divulga și nu poate invoca în alt proces de mediere, în arbitraj, informațiile de care a luat cunoștință în cadrul procesului de mediere sau în legătură cu acesta. Este interzisă, de asemenea, divulgarea următoarelor informații:

- a) propunerea unei părți de a iniția procesul de mediere sau exprimarea acordului unei părți de a participa la procesul de mediere;
- b) opiniile sau propunerile enunțate de către una dintre părți cu privire la o eventuală soluționare amiabilă a litigiului;
- c) declarațiile făcute de către o parte în cadrul procesului de mediere;
- d) exprimarea acordului unei părți de a accepta propunerile înaintate de către mediator;
- e) actele întocmite exclusiv în scopurile procesului de mediere.

(2) Mediatorul este în drept, cu consimțământul scris al părților, să facă declarații în favoarea acestora, însă darea declarațiilor, în aceste cazuri, exclude participarea lui ulterioară în procesul de mediere.

(3) În scopul asigurării confidențialității procesului de mediere, în temeiul și în condițiile legii, mediatorul și participanții la mediere nu pot fi audiați în privința faptelor sau actelor de care au luat cunoștință în cadrul procesului de mediere. În condițiile art. 5 alin. (6), mediatorul poate fi chemat în calitate de martor.

Articolul 7. Libera alegere a mediatorului

Părțile selectează din Registrul de stat al mediatorilor, ținut de Ministerul Justiției sau, după caz, din unul din registrele autorizate ale unui alt stat unul sau mai mulți mediatorii a căror activitate nu este suspendată. Părțile pot renunța la serviciul mediatorului ales la orice etapă a procesului de mediere.

Articolul 8. Egalitatea părților în proces

Fiecare persoană dispune de acces liber și egal la mediere, indiferent de vârstă, statut social, rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinie politică sau altă opinie, origine națională sau socială, avere sau alte împrejurări.

Articolul 9. Flexibilitatea procesului de mediere

Părțile de comun acord, cu asistența mediatorului, decid asupra regulilor și duratei procesului de mediere.

Articolul 10. Independența, neutralitatea și imparțialitatea mediatorului.

Mediatorul trebuie să fie independent și neutru față de litigiul și părțile implicate în soluționarea acestuia, să conducă procesul de mediere într-un mod imparțial și să respecte normele de etică profesională.

Articolul 11. Conflictul de interese

(1) Mediatorul este obligat să se abțină de la medierea litigiului și să aducă acest fapt la cunoștința părților, dacă apare o circumstanță de natură să afecteze scopul medierii, neutralitatea sau imparțialitatea mediatorului.

(2) Mediatorul nu este în drept să acționeze în calitate de arbitru în rezolvarea litigiului în care a fost desemnat ca mediator.

(3) Nu poate fi aleasă în calitate de mediator persoana care a reprezentat anterior interesele uneia dintre părți în instanța de judecată sau arbitraj ori a acordat alt gen de asistență în legătură cu obiectul litigiului.

(4) După încetarea procesului de mediere, mediatorul nu poate reprezenta părțile sau una dintre părți la soluționarea în instanța de judecată sau arbitraj a litigiului pentru care a fost desemnat ca mediator. În cazul în care a fost ales în calitate de mediator un avocat, acesta nu este în drept să accepte asistența sau reprezentarea ulterioară a intereselor oricărei dintre părțile procesului de mediere în legătură cu litigiul mediat.

(5) În cazul în care mediatorul este un notar, acesta nu este în drept să investească cu formulă executorie tranzacția de mediere încheiată de părți în procesul medierii.

(6) În cazul în care mediatorul este concomitent și reprezentant al unei profesii conexe justiției, acesta nu este în drept să presteze serviciile corespunzătoare profesiei deținute, în legătură cu litigiul mediat.

(7) Nu poate fi aleasă în calitate de mediator persoana care este ofițer de urmărire penală sau procuror în cauza penală sau contravențională în care este vizată una din părțile procesului de mediere, precum și persoana incompatibilă în baza prevederilor legilor speciale.

Articolul 12. Competența instituțiilor statului în domeniul medierii

(1) Ministerul Justiției are următoarele competențe în domeniul medierii:

a) elaborează, coordonează, promovează și monitorizează implementarea politicilor publice;

b) elaborează și promovează proiecte de acte normative și, după caz, aprobă acte normative în cazurile prevăzute de legislație;

c) avizează proiectele de acte normative, elaborate de Uniunea Mediatorilor, care urmează a fi aprobate de aceasta;

d) colaborează cu Uniunea Mediatorilor în vederea implementării și perfecționării cadrului normativ;

e) eliberează sau, după caz, retrage licența pentru exercitarea profesiei de mediator;

f) înregistrează, suspendă sau încetează activitatea de mediator;

g) reprezintă interesele Republicii Moldova în organizațiile internaționale în domeniul medierii;

h) comunică structurilor internaționale denumirile autorităților competente să examineze solicitările de investire a tranzacțiilor cu formulă executorie;

i) duce evidența mediatorilor și ține Registrul de stat al mediatorilor;

j) asigură publicarea informației privind modalitățile de contactare a mediatorilor și a organizațiilor care oferă servicii de mediere pe pagina web oficială a ministerului;

k) alte atribuții prevăzute de lege.

(2) Instanțele judecătorești au următoarele competențe în domeniul medierii:

a) recomandă, sau, după caz, dispun medierea în cazurile prevăzute de legislație;

b) monitorizează realizarea de către părți a medierii recomandate sau dispuse;

c) colaborează cu Uniunea Mediatorilor în activitatea de identificare a mediatorilor, inclusiv prin schimb reciproc de informații;

d) confirmă tranzacțiile de mediere, în condițiile Codului de procedură civilă;

e) sesizează Uniunea Mediatorilor despre tranzacțiile de mediere încheiate de mediator cu încălcarea legislației și despre alte acțiuni sau inacțiuni neconforme, admise de mediator în activitatea profesională;

f) aplică o amendă judiciară în condițiile Codului de procedură civilă și Codului de procedură penală pentru eschivarea de la realizarea unei ședințe de mediere, prevăzută pentru categoriile de litigii stabilite la art. 44 alin. (3).

(3) Competențele organului de urmărire penală și/sau ale procurorului aferente medierii în cadrul procesului penal sunt stabilite în Codul de procedură penală.

Capitolul II

STATUTUL MEDIATORULUI

Secțiunea 1. Dobândirea calității de mediator

Articolul 13. Condițiile de dobândire a calității de mediator

(1) Profesia de mediator este de interes public. Activitatea de mediator este de liber-profesionist și nu poate fi raportată la activitatea de întreprinzător.

(2) Calitatea de mediator poate fi dobândită de persoana fizică care întrunește următoarele condiții:

a) nu este supusă unei măsuri de ocrotire judiciare;

- b) deține diplomă de studii superioare de licență;
- c) a absolvit cursurile de formare inițială a mediatorilor;
- d) a susținut examenul de calificare în profesia de mediator;
- e) este aptă din punct de vedere medical, pentru exercitarea profesiei de mediator;
- f) are o reputație ireproșabilă;

(3) Nu se consideră că are reputație ireproșabilă persoana care:

a) a fost condamnată pentru infracțiuni grave, deosebit de grave, excepțional de grave săvârșite cu intenție, chiar dacă au fost stinse antecedentele penale, sau are antecedente penale pentru comiterea altor infracțiuni, ori are interdicții aplicate pentru comiterea acestora;

b) a fost exclusă dintr-o profesie conexă justiției sau din funcția de judecător, ori din organele de drept, urmare a comiterii unor abateri disciplinare;

c) are un comportament incompatibil sau desfășoară o activitate incompatibilă cu normele de etică ale profesiei de mediator.

Articolul 14. Formarea inițială și continuă a mediatorilor

(1) Formarea inițială și continuă a mediatorilor se efectuează conform Standardelor de formare, aprobate de Uniunea Mediatorilor.

(2) Formarea inițială și continuă a mediatorilor se asigură prin organizarea cursurilor de instruire de către formatorii și furnizorii de formare inițială și continuă.

(3) Formatorii și furnizorii de formare inițială și continuă a mediatorilor se acreditează odată la fiecare 5 ani de către Uniunea Mediatorilor. Regulamentul de acreditare a formatorilor și furnizorilor de formare inițială și continuă a mediatorilor este aprobat de Ministerul Justiției, după consultarea cu Uniunea Mediatorilor.

(4) Activitatea furnizorilor de formare este verificată de Uniunea Mediatorilor, dar nu mai des de 1 dată pe an. Verificările pot fi planificate sau inopinate și se efectuează conform regulamentului aprobat de Uniunea Mediatorilor.

Articolul 15. Examenul de calificare în profesia de mediator

(1) Persoana care a absolvit cursurile de formare inițială a mediatorilor susține examenul de calificare în profesia de mediator, organizat de Comisia de licențiere.

(2) Modul de desfășurare a examenului de calificare în profesia de mediator și de contestare a rezultatelor acestuia este aprobat de Ministerul Justiției, cu consultarea Uniunii Mediatorilor.

(3) Rezultatele examenului de calificare în profesia de mediator sunt aprobate printr-o hotărâre a Comisiei de licențiere, care se aduce la cunoștința persoanelor participante la examen, în termen de 5 zile lucrătoare de la data susținerii examenului și se publică pe paginile web oficiale ale Uniunii Mediatorilor și ale Ministerului Justiției.

(4) Hotărârea Comisiei de licențiere poate fi contestată în instanța de judecată în condițiile legii. Nu pot fi contestate în instanță notele acordate de către Comisia de licențiere.

Articolul 16. Licența pentru desfășurarea activității de mediator

(1) Licența pentru desfășurarea activității de mediator este actul care confirmă statutul mediatorului.

(2) Licența pentru desfășurarea activității de mediator se eliberează de Ministerul Justiției, pe un termen nelimitat, contra unei plăți în mărime de 450 de lei, achitate în contul Ministerului Justiției.

(3) Licența pentru desfășurarea activității de mediator se eliberează la cererea solicitantului, depusă la Ministerul Justiției, în cel mult 30 de zile de la emiterea hotărârii Comisiei de licențiere. Ministerul Justiției eliberează licența pentru desfășurarea activității de mediator în termen de 15 zile de la data depunerii cererii, dacă solicitantul îndeplinește condițiile prevăzute la art. 13 alin. (2).

(4) Prin decizie motivată, Ministerul Justiției poate suspenda procedura de eliberare a licenței pentru desfășurarea activității de mediator până la obținerea informațiilor complete sau poate refuza eliberarea acesteia, dacă constată că solicitantul nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 13 alin. (2). Decizia privind refuzul de eliberare a licenței pentru desfășurarea activității de mediator se contestă în ordinea contenciosului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile.

(5) Licența pentru desfășurarea activității de mediator conține:

- a) denumirea autorității care a eliberat licența;
- b) seria, numărul și data eliberării licenței;
- c) numele și prenumele titularului;
- d) semnătura ministrului justiției, certificată prin șampilă.

(6) Formularul licenței este un document de strictă evidență și se aprobă de Ministerul Justiției.

(7) Persoana care întrunește condițiile de la art. 13 alin. (2) și care a dobândit statutul de mediator în străinătate este în drept să solicite organului de autoadministrare al mediatorilor recunoașterea calității de mediator. Regulamentul privind procedura de recunoaștere a calității de mediator se aprobă de Consiliul Uniunii Mediatorilor, după consultarea cu Ministerul Justiției.

Articolul 17. Comisia de licențiere a profesiei de mediator

(1) Comisia de licențiere a profesiei de mediator își desfășoară activitatea în baza unui regulament, aprobat de Ministerul Justiției, fiind formată din 7 membri, numiți prin ordin al ministrului justiției, fiecare având câte un supleant, desemnat conform aceluiași reguli. Mandatul membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de mediator este de 2 ani.

(2) Din Comisia de licențiere a profesiei de mediator fac parte:

- a) trei membri desemnați de Ministerul Justiției;
- b) trei membri desemnați de Uniunea Mediatorilor;
- c) un reprezentant al societății civile, selectat prin concurs, conform regulamentului aprobat prin ordinul ministrului justiției.

(3) În cazul în care, în termen de 45 de zile de la solicitarea ministrului justiției, nu sunt desemnați membrii comisiei indicați la alin. (2) lit. b) aceștia se desemnează de ministrul justiției.

(4) Calitatea de membru al Comisiei de licențiere a profesiei de mediator este incompatibilă cu calitatea de membru al Comisiei de etică, al Comisiei de disciplină, al Comisiei de cenzori și al Comisiei de soluționare a contestațiilor.

(5) Membrii Comisiei de licențiere a profesiei de mediator și membrii supleanți ai acestora, inclusiv din rândul funcționarilor publici, beneficiază pentru fiecare ședință la care participă, de o indemnizație echivalentă cu a zecea parte din salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul în curs, achitată din contul mijloacelor financiare alocate Ministerului Justiției de la bugetul de stat, însă nu mai mult decât pentru 3 ședințe pe lună.

(6) Comisia de licențiere a profesiei de mediator are următoarele atribuții:

a) adoptă hotărâri privind admiterea sau refuzul în admiterea la examenul de calificare în profesia de mediator;

b) organizează examenul de calificare în profesia de mediator;

c) aprobă rezultatele examenelor și adoptă hotărâri privind promovarea sau nepromovarea examenului de calificare în profesia de mediator.

(7) Ședințele Comisiei de licențiere a profesiei de mediator se consideră deliberative dacă la ele participă cel puțin 5 membri. Hotărârile Comisiei de licențiere a profesiei de mediator se adoptă cu votul majorității membrilor numiți.

(8) Comisia de licențiere a profesiei de mediator funcționează conform unui regulament aprobat de Ministerul Justiției.

(9) Hotărârile Comisiei de licențiere a profesiei de mediator se contestă:

a) la Comisia de soluționare a contestațiilor;

b) în instanța de judecată, pe aspecte de procedură, dacă Comisia de soluționare a contestațiilor a emis o hotărâre privind nepromovarea examenului de calificare în profesia de mediator.

Articolul 18. Comisia de soluționare a contestațiilor

(1) Comisia de soluționare a contestațiilor hotărârilor Comisiei de licențiere a profesiei de mediator este formată din 5 membri, numiți prin ordin al ministrului justiției, după cum urmează: 2 membri desemnați de Uniunea Mediatorilor și 3 membri desemnați de Ministerul Justiției.

(2) Calitatea de membru al Comisiei de soluționare a contestațiilor este incompatibilă cu calitatea de membru al Comisiei de licențiere a profesiei de mediator.

(3) În cazul în care, în termen de 7 de zile de la solicitarea ministrului justiției, nu sunt desemnați membrii comisiei indicați la alin. (1), aceștia se desemnează de ministrul justiției.

(4) Comisia de soluționare a contestațiilor funcționează conform unui regulament aprobat de Ministerul Justiției.

(5) Hotărârile Comisiei de licențiere a profesiei de mediator și ale Comisiei de soluționare a contestațiilor se publică pe pagina web oficială a Uniunii Mediatorilor, în termen de 24 de ore de la adoptare.

(6) Hotărârea Comisiei de soluționare a contestațiilor prin care este admisă contestația și este modificat calificativul se remite Comisiei de licențiere a profesiei de mediator pentru emiterea hotărârii privind admiterea în profesia de mediator.

(7) După adoptarea hotărârii Comisiei de soluționare a contestațiilor prin care este respinsă contestația, hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de mediator poate fi contestată pe aspecte de procedură în instanța de contencios administrativ în conformitate cu prevederile Codului administrativ.

Secțiunea 2. Drepturile și obligațiile mediatorului

Articolul 19. Drepturile mediatorului

Mediatorul este în drept:

- a) să informeze societatea cu privire la activitatea pe care o desfășoară. Modalitatea și condițiile privind informarea publică cu referire la activitatea mediatorului sunt stabilite de Uniunea Mediatorilor, după consultarea cu Ministerul Justiției;
- b) să dețină acces, în limitele stabilite de legislație, la registrele de stat, care facilitează activitatea acestuia;
- c) să aplice un model propriu de organizare a procesului de mediere, cu respectarea dispozițiilor și principiilor prevăzute de prezenta lege.
- d) să atragă în procesul de mediere reprezentanți ai altor profesii conexe justiției și să negocieze condițiile de remunerare ale acestora, cu acordul părților;
- e) să refuze medierea unei cauze în cazul în care nu are studii și abilități suficiente care i-ar permite soluționarea eficientă a litigiului;
- f) să beneficieze de suport informațional și metodologic din partea Uniunii Mediatorilor al profesiei de mediator;
- g) să fie remunerat pentru serviciile prestate în conformitate cu legislația și contractul încheiat;
- h) să încheie în condițiile legii contracte de asigurare de răspundere civilă;
- i) alte drepturi prevăzute de legislație și de contractul de mediere.

Articolul 20. Obligațiile mediatorului

Mediatorul este obligat:

- a) să acționeze cu profesionalism, promptitudine, diligență și bună-credință, în conformitate cu legislația Republicii Moldova, bunele moravuri și normele de etică profesională;
- b) să asigure prezența sa la birou pe parcursul a cel puțin 20 de ore pe săptămână și să afișeze programul său de lucru la sediul biroului;
- c) să notifice Ministerul Justiției și Uniunea Mediatorilor despre locul desfășurării activității și despre modificarea sediului biroului, retragerii sau asocierii la o organizație de mediere;
- d) să înregistreze, actualizeze și gestioneze dosarele de mediere în Sistemul Informațional „Platforma integrată a profesiilor juridice”;
- e) să țină arhivă și registre proprii, precum și să asigure păstrarea înregistrărilor audio/video ale ședințelor de mediere și evidența financiar-contabilă a plăților încasate;
- f) să prezinte Uniunii Mediatorilor date statistice depersonalizate;
- g) să participe anual la cursuri de formare continuă cu o durată de cel puțin 20 de ore academice și să prezinte Uniunii Mediatorilor dovada instruirilor efectuate la finele fiecărui an. Instruirea continuă nu este obligatorie pentru mediatorii - formatori, pe perioada acreditată;
- h) să achite contribuțiile la bugetul Uniunii Mediatorilor;

i) să îndeplinească alte obligații prevăzute de prezenta lege, de statutul Uniunii Mediatorilor și Codului de etică al mediatorului.

Articolul 21. Remunerarea mediatorului

(1) Activitatea de mediator poate fi exercitată cu titlu oneros sau cu titlu gratuit.

(2) Activitatea de mediator este compatibilă cu orice altă profesie sau activitate, dacă actele legislative care reglementează profesiile sau activitățile respective nu prevăd altfel.

(3) Mediatorul are dreptul la onorariu, precum și la compensarea cheltuielilor ocazionate de mediere, în mărimea stabilită prin acord cu părțile. Mediatorul poate negocia cu partea care l-a contactat avansarea cheltuielilor legate de căutarea și contactarea celeilalte părți.

(4) În cazul medierii garantate de stat, remunerarea mediatorilor se efectuează în modul stabilit de Consiliul Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat.

(5) Remunerarea mediatorului pentru ședința de mediere realizată până la adresarea în instanță pentru categoriile de litigii prevăzute la art. 44 alin. (3) lit. a) și b) constituie 10 % din salariul minim pe țară. Suma respectivă se achită de partea care se adresează mediatorului sau, după caz, instanței de judecată și constituie cheltuieli de judecată, dacă părțile n-au soluționat litigiul prin mediere.

Secțiunea 3. Organizarea activității de mediator

Articolul 22. Formele de organizare a activității de mediator

(1) Mediatorul își desfășoară activitatea în cadrul:

- a) biroului individual al mediatorului;
- b) biroului asociat al mediatorilor;
- c) organizației de mediere.

(2) Biroul individual al mediatorului este creat de un singur mediator și se prezintă în raporturile juridice ca persoană fizică.

(3) Biroul asociat al mediatorilor este creat de mai mulți mediatori asociați și se prezintă în raporturile juridice ca persoană juridică, fiind supus regimului transparenței fiscale.

(4) Raporturile dintre mediatorii care activează în cadrul biroului asociat al mediatorilor sunt reglementate în bază de contract de societate civilă.

(5) Biroul individual și cel asociat al mediatorilor se înregistrează în Registrul de stat al mediatorilor.

(6) Mediatorul poate fi inclus, în baza cererii scrise, în una sau mai multe liste ale mediatorilor, ținute de organizațiile de mediere, necondiționat de faptul că își desfășoară sau nu activitatea în cadrul unui birou de mediere.

(7) Reprezentanții profesiilor conexe justiției, care au dobândit calitatea de mediator, pot desfășura această activitate fără constituirea unui birou individual sau asociat și fără includerea lor în lista mediatorilor ținută de o organizație de mediere, cu condiția că dețin deja o formă de organizare înregistrată pentru profesia conexă.

(8) Se interzice exercitarea profesiei de mediator fără înregistrarea formei de organizare.

Articolul 23. Organizația de mediere

(1) Organizația de mediere se constituie de persoane fizice și/sau juridice cu forma juridică de organizare „asociație obștească”. Denumirea organizației de mediere conține în mod obligatoriu sintagma „Organizația de Mediere”.

(2) Uniunea Mediatorilor emite avizul privind înregistrarea organizației de mediere după prezentarea:

a) listei a cel puțin 2 mediatori care întrunesc criteriile de calificare, stabilite de organizație și care au consimțit înscrierea pe listă;

b) regulilor privind desfășurarea procesului de mediere în condițiile prezentei legi;

c) regulilor privind evaluarea și controlul calității serviciilor prestate de mediatorii înscriși pe lista aprobată de organizație, în conformitate cu legislația și Codul de etică al mediatorului.

(3) Organizația de mediere se înregistrează în calitate de persoană juridică la Agenția Servicii Publice, conform prevederilor Legii nr. 86/2020 cu privire la organizațiile necomerciale și Legii nr. 220/2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali, acestea fiind aplicate în măsura în care nu contravin prezentei legi.

(4) Organizația de mediere expune lista mediatorilor și serviciile prestate în incinta sediului sau o publică pe pagina sa web oficială. Organizația de mediere, la solicitarea părților, poate recomanda sau desemna unul sau mai mulți mediatori pentru medierea litigiului.

(5) Organizația de mediere poate fi acreditată ca furnizor de formare inițială sau continuă a mediatorilor în anumite domenii ale medierii, în condițiile prezentei legi.

(6) Înregistrarea modificărilor operate în statutul organizației de mediere și în datele înscrise în Registrul de stat al persoanelor juridice se efectuează în modul și condițiile prevăzute pentru înregistrarea acestora.

Secțiunea 4. Suspendarea, reluarea și încetarea activității de mediator

Articolul 24. Suspendarea și reluarea activității de mediator

(1) Activitatea mediatorului se suspendă în următoarele cazuri:

a) în cazul desfășurării unei activități incompatibile cu profesia de mediator;

b) la cererea scrisă a mediatorului, pentru un termen nelimitat dacă acesta nu a indicat un anumit termen;

c) în cazul aplicării sancțiunii disciplinare de suspendare a activității de mediator;

d) în cazul arestului preventiv sau arestul la domiciliu, aplicat de către instanța de judecată în calitate de măsură preventivă, pe durata aplicării măsurii respective;

e) incapacitatea temporară de muncă cu o durată mai mare de 6 luni consecutive;

f) neparticiparea la cursurile de formare continuă, până la prezentarea dovezii de participare la cursurile respective;

g) neachitarea contribuțiilor la bugetul Uniunii Mediatorilor timp de 3 luni, pentru perioada de până la achitarea integrală a acestora, dar nu mai mult de 1 an;

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a) și c), suspendarea se dispune prin ordin al ministrului justiției după prezentarea hotărârii Comisiei de disciplină a mediatorilor.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b) suspendarea se dispune prin ordin al ministrului justiției, ca urmare a solicitării mediatorului.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. d), suspendarea se dispune prin ordinul ministrului justiției din oficiu, la demersul motivat al procurorului sau la cererea Uniunii Mediatorilor.

(5) În cazurile prevăzute la alin.(1) lit. e), f) și lit. g), suspendarea se dispune prin ordinul ministrului justiției, în baza cererii Uniunii Mediatorilor.

(6) Mediatorul a cărui activitate a fost suspendată nu are dreptul să desfășoare activitatea de mediator.

(7) Ordinul ministrului justiției privind suspendarea sau reluarea activității de mediator se aduce la cunoștința mediatorului, utilizându-se datele de contact din Registrul de stat al mediatorilor.

(8) Reluarea activității de mediator se dispune prin ordinul ministrului justiției, emis în baza actului corespunzător. Cererea de reluare a activității se depune la Uniunea Mediatorilor, cu cel puțin 15 zile înainte de decăderea motivelor ce au cauzat suspendarea. La cerere se anexează actele ce justifică epuizarea circumstanțelor care au stat la baza suspendării activității de mediator. Dacă activitatea mediatorului a fost suspendată pentru o perioadă mai mare de 2 ani, reluarea activității acestuia are loc doar după urmarea formării continue, cu prezentarea actelor confirmative.

(9) Ordinul ministrului justiției privind suspendarea activității de mediator poate fi contestat în instanța de judecată în conformitate cu prevederile Codului administrativ.

(10) În cazurile prevăzute la alin. (1), licența și legitimația mediatorului a cărui activitate este suspendată se transmit, în termen de 10 zile lucrătoare, Uniunii Mediatorilor, unde se păstrează pe parcursul perioadei de suspendare a activității de mediator. Mediatorul a cărui activitate se suspendă pe un termen mai mare de 6 luni, transmite Uniunii Mediatorilor arhiva, conform regulamentului aprobat de Ministerul Justiției.

Articolul 25. Încetarea activității mediatorului

(1) Activitatea mediatorului încetează:

a) la cerere;

b) în caz de neremediere în termen de 1 lună a situației de incompatibilitate cu activitatea de mediator;

c) în cazul expirării termenului stabilit la art. 24 alin. (1) lit. g), dacă mediatorul suspendat nu a achitat contribuțiile la bugetul Uniunii Mediatorului;

d) în cazul aplicării sancțiunii disciplinare de retragere a licenței pentru desfășurarea activității de mediator;

e) în cazul neîntinerii condițiilor prevăzute art. 13 alin. (2);

f) în cazul condamnării printr-o hotărâre definitivă și irevocabilă pentru săvârșirea unei infracțiuni cu intenție;

g) în caz de deces.

(2) Încetarea activității mediatorului se dispune prin ordin al ministrului justiției din oficiu, la cererea mediatorului sau la cererea Uniunii Mediatorilor în termen de 15 zile.

(3) În cazul încetării, la cerere, a activității mediatorului, încetarea se dispune după notificarea de către acesta a Uniunii Mediatorilor.

(4) Ordinul ministrului justiției privind încetarea activității mediatorului servește drept temei pentru radierea acestuia din Registrul de stat al mediatorilor.

(5) Ordinul ministrului justiției privind încetarea activității mediatorului poate fi contestat în instanța de judecată în conformitate cu prevederile Codului administrativ.

(6) Mediatorul a cărui activitate a încetat, este obligat să transmită Uniunii Mediatorilor, în termen de 10 zile, licența și legitimația de mediator și arhiva sa, conform regulamentului aprobat de Ministerul Justiției.

(7) Ordinul ministrului justiției privind suspendarea, reluarea și încetarea activității de mediere se publică pe paginile web ale Ministerului Justiției și ale Uniunii Mediatorilor și se aduce la cunoștința mediatorului, utilizându-se datele de contact din Registrul de stat al mediatorilor.

Secțiunea 5. Răspunderea disciplinară

Articolul 26. Răspunderea disciplinară

(1) Constituie abateri disciplinare:

a) nerespectarea principiului confidențialității, neutralității și imparțialității, precum și încălcarea prevederilor privind conflictul de interese;

b) încălcarea gravă sau sistematică a obligațiilor profesionale stabilite de lege;

c) săvârșirea unor fapte care aduc atingere onoarei, probității profesionale ori bunelor moravuri, inclusiv încălcarea reglementărilor Codului de etică al mediatorului;

d) nerespectarea hotărârilor, deciziilor, avizelor Uniunii Mediatorilor și ale comisiilor din cadrul acesteia;

e) neprezentarea materialelor solicitate de către Ministerul Justiției, Uniunea Mediatorilor sau Comisia de disciplină a mediatorilor, necesare în vederea exercitării de către acestea a atribuțiilor lor legale/statutare;

f) desfășurarea activității de mediator pe durata suspendării activității.

g) desfășurarea concomitent cu activitatea de mediator a unei alte activități incompatibile cu aceasta.

(2) În caz de suspendare sau de încetare a activității mediatorului, acesta rămâne subiectul răspunderii disciplinare în ceea ce privește abaterile disciplinare prevăzute la alin.(1), săvârșite în perioada în care a activat în calitate de mediator.

(3) Sesizarea privind comiterea abaterii disciplinare poate fi depusă în termen de cel mult 12 luni de la data săvârșirii abaterii disciplinare.

(4) În cazul în care dintr-o hotărâre a unei instanțe judecătorești naționale sau internaționale rezultă săvârșirea unei abateri disciplinare de către mediator, sancțiunea disciplinară se aplică în termen de 12 luni de la data devenirii irevocabile a hotărârii instanței judecătorești naționale sau internaționale.

Articolul 27. Comisia de disciplină a mediatorilor

(1) Comisia de disciplină a mediatorilor este un organ independent, instituit în scopul examinării sesizărilor despre abaterile disciplinare comise de mediatori și tragerii la răspundere disciplinară a acestora.

(2) Comisia disciplină a mediatorilor este formată din 7 membri, numiți prin ordin al ministrului justiției, fiecare având câte un supleant, desemnat conform aceluiași reguli, după cum urmează:

- a) trei membri desemnați de Ministerul Justiției;
- b) trei membri desemnați de Uniunea Mediatorilor;
- c) un reprezentant al societății civile, selectat prin concurs, conform regulamentului aprobat prin ordinul ministrului justiției.

(3) Activitatea de secretariat a Comisiei de disciplină a mediatorilor este asigurată de Uniunea Mediatorilor. În cazul în care lucrările de secretariat nu pot fi asigurate de Uniunea Mediatorilor, acestea sunt ținute de unul din membrii Comisiei de disciplină, identificat conform procedurii stabilite în regulamentul indicat la alin. (13).

(4) În cazul în care, în termen de 45 de zile de la solicitarea ministrului justiției, Uniunea Mediatorilor nu a desemnat membrii în Comisia de disciplină a mediatorilor, aceștia se desemnează de ministrul justiției, din rândul mediatorilor a căror activitate a fost înregistrată și la momentul desemnării nu este suspendată.

(5) Președintele și vicepreședintele Comisiei de disciplină a mediatorilor se aleg cu votul secret al majorității membrilor acestuia. În lipsa președintelui, funcțiile acestuia sunt exercitate de vicepreședinte.

(6) Membrii Comisiei de disciplină a mediatorilor sunt desemnați pentru un mandat de 4 ani și nu pot activa în această calitate două mandate consecutiv. Mandatul de membru al Comisiei de disciplină a mediatorilor nu este compatibil cu calitatea de membru în alte comisii din cadrul Uniunii Mediatorilor.

(7) Membrii Comisiei de disciplină a mediatorilor și membrii supleanți ai acestora, inclusiv din rândul funcționarilor publici, beneficiază pentru fiecare ședință la care participă, de o indemnizație echivalentă cu a zecea parte din salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul în curs, achitată din contul mijloacelor financiare alocate Ministerului Justiției de la bugetul de stat, însă nu mai mult decât pentru 3 ședințe pe lună.

(8) Mediatorii cărora le-au fost aplicate sancțiuni disciplinare în ultimii trei ani nu pot fi membri ai Comisiei de disciplină a mediatorilor. Dacă unul dintre membrii Comisiei de disciplină a mediatorilor este subiect al procedurii disciplinare, atunci acesta nu participă la ședințele comisiei, până la emiterea unei decizii pe acest caz.

(9) Comisia de disciplină a mediatorilor se convoacă în ședințe ori de câte ori este necesar. Ședințele Comisiei de disciplină a mediatorilor sunt deliberative dacă la ele participă cel puțin 5 membri.

(10) Comisia de disciplină a mediatorilor adoptă hotărâri cu votul deschis a cel puțin 4 membri. Abținerea de la vot nu se admite, cu excepția cazului existenței conflictului de interese.

(11) În cazul în care un membru al Comisiei de disciplină a mediatorilor este în conflict de interese, acesta este obligat să se abțină de la examinare sau poate fi recuzat printr-o decizie a Comisiei de disciplină a mediatorilor. Recuzarea membrului comisiei se soluționează prin vot secret.

(12) Membrii Comisiei de disciplină a mediatorilor sunt obligați să păstreze secretul profesional și să nu divulge informația aflată în cadrul procedurii disciplinare intentate, cu excepțiile prevăzute de lege.

(13) Comisia de disciplină a mediatorilor își desfășoară activitatea în baza Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Comisiei de disciplină a mediatorilor, aprobat de Ministerul Justiției, după consultarea Uniunii Mediatorilor.

Articolul 28. Încetarea și suspendarea mandatului de membru al Comisiei de disciplină a mediatorilor

(1) Mandatul membrului Comisiei de disciplină a mediatorilor încetează în caz de:

- a) expirare;
- b) renunțare la calitatea de membru;
- c) revocare a mandatului de către organul care a desemnat membrul respectiv, în condițiile alin. (2);
- d) aplicare a unei sancțiuni disciplinare pentru abaterile comise în cadrul exercitării atribuțiilor profesionale;
- e) condamnare de către instanța de judecată printr-o hotărâre irevocabilă și definitivă pentru săvârșirea unei infracțiuni;
- f) deces.

(2) Revocarea mandatului membrului Comisiei de disciplină a mediatorilor intervine în cazul:

- a) absenței nemotivate la trei ședințe consecutive ale comisiei;
- b) neîndeplinirii, din motive neîntemeiate a obligațiilor de membru stabilite în prezenta lege sau în Regulamentul privind organizarea și funcționarea Comisiei de disciplină a mediatorilor;
- c) participării la examinarea sesizării în condițiile existenței unui conflict de interese;
- d) apariției situației de incompatibilitate.

(3) Calitatea de membru al Comisiei de disciplină a mediatorilor se suspendă în caz de începere a urmăririi penale împotriva membrului respectiv, dacă au fost aplicate măsuri procesuale de constrângere ce împiedică exercitarea mandatului.

(4) Suspendarea calității de membru al Comisiei de disciplină a mediatorilor nu suspendă curgerea duratei mandatului respectiv, acesta fiind preluat de membrul supleant.

(5) În cazul încetării mandatului de membru al Comisiei de disciplină a mediatorilor în temeiul alin. (1) lit. a), Uniunea Mediatorilor și Ministerul Justiției vor iniția desemnarea altor membri, cu cel puțin 1 lună înainte de expirarea mandatului respectiv. În actul de desemnare a membrului Comisiei de disciplină a mediatorilor se indică data începerii exercitării atribuțiilor acestuia, care nu trebuie să fie anterioară datei expirării mandatului membrului precedent.

(6) În cazul încetării mandatului de membru al Comisiei de disciplină a mediatorilor în temeiul alin. (1) lit. b)-f), Uniunea Mediatorilor sau, după caz, Ministerul Justiției vor desemna, în termen de 1 lună, altă persoană care va exercita atribuțiile membrului respectiv pentru durata rămasă a mandatului.

Articolul 29. Etapele procedurii disciplinare

Procedura disciplinară include următoarele etape:

- a) depunerea sesizării privind fapta ce poate constitui abatere disciplinară;

- b) verificarea corespunderii sesizării cu cerințele stabilite de prezenta lege;
- c) examinarea cauzei disciplinare;
- d) adoptarea unei hotărâri pe cauza disciplinară.

Articolul 30. Sesizarea Comisiei de disciplină a mediatorilor

(1) Sesizarea privind faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de mediator se depune la Comisia de disciplină a mediatorilor de către:

a) orice persoană fizică sau juridică, ale cărei drepturi au fost încălcate de mediator sau persoana care poate invoca un interes legitim;

b) Ministerul Justiției;

c) Uniunea Mediatorilor sau, după caz, unul din organele acesteia.

(2) Sesizarea trebuie să conțină:

a) numele și prenumele sau, după caz, denumirea autorului sesizării;

b) datele de contact ale autorului sesizării;

c) datele despre procedura de mediere, dacă pretinsa abatere disciplinară a avut loc în cadrul unui proces de mediere;

d) numele și prenumele mediatorului în privința căruia se invocă săvârșirea unei abateri disciplinare;

e) descrierea succintă și clară a faptei care poate constitui abatere disciplinară, inclusiv data și locul săvârșirii faptei;

f) după caz, anexarea probelor care confirmă fapta invocată sau indicarea persoanelor care ar putea confirma cele relatate de autorul sesizării;

g) semnătura autorului sesizării sau a reprezentantului lui legal ori împuternicit, iar în cazul sesizării înaintate în formă electronică – semnătura electronică a acestora.

(3) Sesizarea depusă prin reprezentant trebuie să fie însoțită, după caz, de mandatul avocatului sau de procură, care confirmă împuternicirile reprezentantului.

(4) Comisia de disciplină a mediatorilor examinează sesizarea prin prisma respectării condițiilor prevăzute de prezenta lege și dispune, printr-o decizie nesusceptibilă de atac, în lipsa părților, după caz:

a) respingerea sesizării ca inadmisibilă;

b) admiterea sesizării și intentarea procedurii disciplinare.

(5) Sunt respinse ca inadmisibile sesizările care:

a) sunt înaintate de alți subiecți decât cei prevăzuți la alin.(1);

b) nu întrunesc condițiile de formă prevăzute la alin.(2);

c) sunt depuse de către persoane neîmputernicite;

d) descriu fapte ce pot constitui abateri disciplinare pentru care a expirat termenul de prescripție;

e) au același obiect și aceleași temeiuri depuse în privința aceluiași mediator și au fost declarate anterior inadmisibile de către Comisia de disciplină a mediatorilor;

f) au fost depuse după expirarea termenului de 12 luni, stabilit la art. 26 alin.(3).

(6) Dacă sesizarea nu corespunde cerințelor prevăzute la alin. (2) și (3), Comisia de disciplină a mediatorilor indică autorului sesizării neajunsurile constatate și acordă acestuia un termen 10 zile pentru înlăturarea lor. În cazul în care autorul sesizării nu înlătură neajunsurile în termenul acordat, sesizarea se respinge ca fiind inadmisibilă.

(7) Dacă sesizarea a fost depusă în perioada aflării mediatorului în concediu de odihnă anual, în concediu medical, în concediu pentru îngrijirea copilului sau pe durata procedurii civile, contravenționale ori penale, procedura disciplinară se suspendă până la încetarea temeiului de suspendare.

(8) Decizia privind respingerea sesizării ca fiind inadmisibilă se adoptă cu votul unanim al membrilor Comisiei de disciplină a mediatorilor prezenți la ședință. Decizia trebuie motivată, indicându-se neajunsurile constatate de Comisia de disciplină a mediatorilor, potrivit alin. (5).

(9) Decizia privind admiterea sesizării și intentarea procedurii disciplinare este adoptată cu votul a cel puțin unui membru al Comisiei de disciplină a mediatorilor și nu se motivează.

(10) În cazul în care sunt mai multe sesizări cu referire la aceeași abatere disciplinară și același mediator, acestea se conexează și se examinează într-o singură procedură disciplinară.

Articolul 31. Examinarea cauzei disciplinare

(1) Data examinării în fond a sesizării se stabilește într-un termen de cel mult 15 zile de la data admiterii sesizării și intentării procedurii disciplinare. Data, ora și locul examinării se comunică autorului sesizării, precum și mediatorului vizat.

(2) Ședințele Comisiei de disciplină a mediatorilor se desfășoară cu prezența fizică a membrilor acesteia. Pentru motive temeinice care fac imposibilă prezența fizică a membrilor la ședințele Comisiei de disciplină, aceasta poate decide desfășurarea în regim online, prin intermediul mijloacelor de comunicații electronice, precum sistemul de teleconferință sau de videoconferință. Organizarea și desfășurarea ședințelor la distanță are loc conform regulamentului indicat la art. 27 alin. (13).

(3) Comisia de disciplină asigură accesul autorului sesizării, al mediatorului și al reprezentanților acestora la dosarul disciplinar.

(4) Ședințele Comisiei de disciplină sunt publice. Prin decizia motivată a Comisiei de disciplină, ședințele acesteia pot fi declarate închise în scopul protejării secretului de stat, a secretului comercial ori a altei informații a cărei divulgare este interzisă prin lege.

(5) Examinarea sesizărilor are loc în limba română. Persoanele interesate în soluționarea cauzei care nu posedă sau nu vorbesc limba română sunt în drept să ia cunoștință de actele și lucrările Comisiei de disciplină a mediatorilor și să vorbească în ședință prin interpret, contractat în acest sens de persoana interesată.

(6) Mediatorul este obligat să prezinte Comisiei de disciplină a mediatorilor copia autenticată de pe materialele din dosarul de mediere care este obiect al sesizării și, după caz, orice alte acte relevante pentru examinarea sesizării, într-un termen rezonabil, stabilit de Comisia de disciplină a mediatorilor.

(7) Membrii Comisiei de disciplină a mediatorilor sunt în drept să solicite mediatorului prezentarea opiniei și a altor probe necesare pentru elucidarea faptelor invocate în sesizare.

(8) Ședința de examinare în fond a sesizării se desfășoară cu prezența autorului sesizării și a mediatorului vizat. Neprezentarea nejustificată la ședința Comisiei de

disciplină a mediatorilor a autorului sesizării, a mediatorului sau a reprezentanților acestora nu împiedică examinarea cauzei disciplinare.

(9) În timpul examinării sesizării, autorul acesteia și mediatorul pot beneficia de asistență juridică.

(10) Mediatorul sau, după caz, reprezentantul acestuia, are dreptul să își expună opinia, să de-a explicații, să prezinte probe și să formuleze cereri. La ședințe pot fi invitați și audiați specialiști și experți.

(11) În cazul în care, pe parcursul examinării sesizării, se constată că acțiunile mediatorului care constituie obiect al sesizării sunt în același timp obiect de examinare în cadrul unui litigiu în instanța de judecată, Comisia de disciplină a mediatorilor suspendă examinarea sesizării până la pronunțarea unei decizii definitive a instanței judecătorești.

(12) Retragerea sesizării constituie temei de încetare a examinării acesteia, cu excepția cazului în care în procesul de examinare sunt constatate fapte care au dus la lezarea drepturilor altor persoane interesate sau a altor interese ocrotite de lege.

(13) Dacă, în procesul de examinare a sesizării se identifică elementele altor abateri disciplinare decât cele invocate în sesizare, Comisia de disciplină informează despre aceasta autorul sesizării și mediatorul supus procedurii disciplinare.

(14) Cauza disciplinară se examinează în cel mult 6 luni de la data înregistrării sesizării, cu excepția stabilită la art. 30 alin. (7). Ținând cont de complexitatea cauzei, de comportamentul participanților, în baza unei solicitări motivate a membrului raportor, președintele Comisiei de disciplină a mediatorilor poate prelungi termenul de examinare a cauzei disciplinare până la cel mult 9 luni.

Articolul 32. Hotărârile Comisiei de disciplină a mediatorilor

(1) Comisia de disciplină a mediatorilor poate hotărî:

- a) constatarea lipsei abaterii disciplinare și încetarea procedurii disciplinare;
- b) constatarea abaterii disciplinare și aplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute de prezenta lege.

(2) Dacă Comisia de disciplină a mediatorilor constată că faptele invocate în sesizare nu țin de competența sa, originalul sesizării și înscrisurile care o însoțesc se expediază autorității competente. În acest caz, Comisia de disciplină a mediatorilor emite o decizie prin care expune faptele constatate cu privire la lipsa competenței și argumentele în favoarea competenței instituției către care se remite spre examinare sesizarea. Despre acest fapt se informează autorul sesizării.

(3) Dispozitivul hotărârii privind examinarea sesizării se emite în ziua examinării în fond a sesizării respective și se semnează de către președintele ședinței Comisiei de disciplină a mediatorilor. Dacă există opinii separate ale membrilor Comisiei de disciplină a mediatorilor, acestea se expun în formă scrisă și se anexează la dosarul disciplinar.

(4) Dispozitivul hotărârii se publică în termen de 3 zile lucrătoare pe pagina web oficială a Ministerului Justiției și a Uniunii Mediatorilor. În cazul anulării prin hotărâre judecătorească definitivă a hotărârii Comisiei de disciplină a mediatorilor, Uniunea Mediatorilor și Ministerul Justiției vor efectua actualizarea din oficiu a informației respective pe paginile lor web oficiale.

(5) În termen de până la 15 zile lucrătoare de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, Comisia de disciplină a mediatorilor întocmește hotărârea motivată, care se semnează de către președintele Comisiei de disciplină a mediatorilor. Același termen se aplică și pentru întocmirea opiniei separate. Hotărârea motivată se înmânează mediatorului vizat și autorului sesizării prin orice mijloace care permit probarea acestui fapt.

Articolul 33. Sancțiunile disciplinare

(1) Pentru săvârșirea unei abateri disciplinare prevăzute la art. 26 alin. (1) mediatorului îi este aplicată una dintre următoarele sancțiuni disciplinare:

- a) avertisment;
- b) muștrare;
- c) amendă;
- d) suspendarea activității mediatorului pe un termen de la 6 luni până la un an;
- e) retragerea licenței pentru exercitarea profesiei de mediator.

(2) La aplicarea sancțiunii disciplinare se ține cont de gravitatea abaterii, de circumstanțele în care a fost comisă, de activitatea și comportamentul mediatorului.

(3) Mărimea amenzii prevăzută la alin. (1) lit. c) este de la 50 la 100 de unități convenționale. Amenda se achită în contul Uniunii Mediatorilor. Hotărârea definitivă a Comisiei de disciplină a mediatorilor este un document executoriu.

(4) Hotărârea Comisiei de disciplină a mediatorilor privind aplicarea sancțiunii disciplinare poate fi contestată în instanța de judecată, în conformitate cu prevederile Codului administrativ. În acest caz, calitatea procesuală de pârât aparține Uniunii Mediatorilor.

(5) Hotărârea Comisiei de disciplină a mediatorilor prin care se propune aplicarea uneia din sancțiunile disciplinare prevăzute alin. (1) lit. d) și e) se transmite Ministerului Justiției în vederea emiterii ordinului ministrului justiției cu referire la suspendarea sau încetarea activității mediatorului, urmare a aplicării sancțiunii disciplinare.

(6) Ordinul ministrului justiției poate fi contestat în instanța de contencios administrativ fără a fi necesară o procedură prealabilă. Contestarea ordinului ministrului justiției privind suspendarea sau încetarea activității mediatorului nu suspendă executarea acestuia.

Capitolul III UNIUNEA MEDIATORILOR

Articolul 34. Uniunea Mediatorilor

(1) Uniunea Mediatorilor este o organul de autoadministrare al mediatorilor, de promovare și apărare a intereselor colective ale acestora, din care fac parte toți mediatorii din Republica Moldova, fiind constituit în temeiul prezentei legi și a statutului său, aprobat de Adunarea Generală a Mediatorilor.

(2) Uniunea Mediatorilor este o asociație profesională necomercială, cu personalitate juridică, cu patrimoniul și buget propriu, cu sediul în mun. Chișinău.

(3) Bugetul Uniunii Mediatorilor se formează din contribuțiile obligatorii ale mediatorilor, amenzile achitate de mediatori în calitate de sancțiuni disciplinare și din alte surse neinterzise de lege.

(4) În primul trimestru al fiecărui an, Uniunea Mediatorilor prezintă Ministerului Justiției un raport anual despre activitatea sa și activitatea mediatorilor.

(5) Modul de gestionare a mijloacelor acumulate în bugetul Uniunii Mediatorilor se verifică o dată la patru ani, printr-un audit independent.

Articolul 35. Competențele Uniunii Mediatorilor

În activitatea sa Uniunea Mediatorilor are următoarele competențe:

a) colaborează cu autoritățile publice în vederea implementării și perfecționării cadrului normativ în domeniul medierii;

b) elaborează și implementează standardele de formare profesională în domeniul medierii;

c) promovează medierea ca modalitate de soluționare alternativă a litigiilor, prin încurajarea utilizării medierii;

d) reprezintă interesele profesionale ale mediatorilor în organizațiile internaționale în domeniul medierii;

e) reglementează și monitorizează modul de organizare și desfășurare a cursurilor de formare a mediatorilor;

f) acreditează formatorii și furnizorii de formare inițială și continuă a mediatorilor;

g) creează comisii specializate, grupuri de lucru și aprobă competențele și modul de funcționare a acestora, conform Statutului Uniunii Mediatorilor;

h) elaborează și prezintă Ministerului Justiției raportul anual de activitate al Uniunii Mediatorilor;

i) coordonează activitatea profesională a mediatorilor și dezvoltarea continuă a profesiei de mediator;

j) supraveghează respectarea de către mediatori a eticii profesionale;

k) prezintă din oficiu sau la solicitarea Comisiei de disciplină a mediatorilor opinia cu privire la activitatea profesională a mediatorului;

l) duce evidența birourilor de mediere și organizațiilor de mediere;

m) ține dosarele personale ale mediatorilor;

n) aprobă modelul legitimației de mediator și asigură procesul de eliberare a acesteia;

o) aprobă suma minimă a contractului de asigurare de răspundere civilă a mediatorului;

p) îndeplinește alte atribuții prevăzute de lege.

Articolul 36. Organele Uniunii Mediatorilor

(1) Organele de administrare ale Uniunii Mediatorilor sunt:

a) Adunarea Generală a Mediatorilor;

b) Consiliul Uniunii Mediatorilor;

c) Președintele Uniunii Mediatorilor;

d) Secretarul general al Uniunii Mediatorilor;

(2) În cadrul Uniunii Mediatorilor se constituie și funcționează:

- a) Comisia de etică;
- b) Comisia de cenzori.

(3) Ședințele organelor colegiale ale Uniunii Mediatorilor se desfășoară cu prezența fizică a membrilor săi sau în regim online, prin intermediul mijloacelor de comunicații electronice, în conformitate cu statutul Uniunii Mediatorilor.

Articolul 37. Adunarea Generală a Mediatorilor

(1) Adunarea Generală a Mediatorilor este organul suprem al Uniunii Mediatorilor.

(2) Adunarea Generală a Mediatorilor se convoacă cel puțin o dată în an și este prezidată de Președintele Uniunii Mediatorilor. Ședințele pot fi ordinare și extraordinare.

(3) Ședința ordinară a Adunării Generale a Mediatorilor se convoacă de către Consiliul Uniunii Mediatorilor, care anunță mediatorii în prealabil, cu cel puțin o lună înainte, despre data, ora și locul sau, după caz, modul desfășurării ședinței. Anunțul privind convocarea Adunării Generale a Mediatorilor, ordinea de zi și materialele ce urmează a fi examinate se plasează pe pagina web oficială a Uniunii Mediatorilor.

(4) Ședința extraordinară se convoacă în termen de cel mult 10 zile la:

- a) inițiativa Consiliului Uniunii Mediatorilor;
- b) propunerea Ministerului Justiției;
- c) solicitarea a cel puțin 1/5 din numărul mediatorilor care au o formă de activitate înregistrată și nu sunt suspendați;
- d) solicitarea președintelui Uniunii Mediatorilor.

(5) Adunarea Generală a Mediatorilor este deliberativă dacă la ea participă cel puțin 50% din numărul total al mediatorilor, care la momentul convocării au înregistrată forma de organizare a activității de mediator.

(6) În cazul în care Adunarea Generală a Mediatorilor nu este deliberativă, Consiliul Uniunii Mediatorilor convoacă repetat Adunarea Generală a Mediatorilor în cel mult 15 zile. Adunarea generală convocată în aceste condiții este legal constituită dacă participă a cel puțin 1/3 din numărul total al mediatorilor.

(7) Fiecare mediator deține un singur vot.

(8) Hotărârile Adunării Generale a Mediatorilor se adoptă prin votul majorității mediatorilor prezenți, cu excepția deciziilor pe subiectele indicate la art. 38 lit. a) - c), care se adoptă cu votul a cel puțin 2/3 din numărul mediatorilor prezenți. Hotărârile privind alegerea și revocarea membrilor Comisiei de licențiere, ai Consiliului Uniunii Mediatorilor, ai Comisiei de disciplină se adoptă prin vot secret.

(9) Procedura privind convocarea, organizarea și desfășurarea ședințelor Adunării Generale a Mediatorilor se stabilește în Statutul Uniunii Mediatorilor.

(10) Adunarea Generală a Mediatorilor poate adopta hotărâri doar în raport cu subiectele incluse în ordinea de zi.

(11) Participarea mediatorilor la Adunarea Generală a Mediatorilor este obligatorie. Notificarea privind absența se efectuează în prealabil, în scris, la Secretarul general al Uniunii Mediatorilor. Nu se admite participarea prin reprezentant la Adunarea Generală a Mediatorilor.

(12) Hotărârile Adunării Generale a Mediatorilor pot fi contestate în instanța de contencios administrativ în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără a recurge la procedura prealabilă.

(13) În cadrul Adunării Generale a Mediatorilor votarea poate fi realizată și prin utilizarea mijloacelor electronice. Modul de organizare și desfășurare a votării și alegerilor în cadrul Uniunii Mediatorilor prin utilizarea mijloacelor electronice se stabilește în Statutul Uniunii Mediatorilor. Exprimarea dreptului de vot prin mijloace electronice se consideră participare la Adunarea Generală a Mediatorilor.

Articolul 38. Atribuțiile Adunării Generale a Mediatorilor

Adunarea Generală a Mediatorilor are următoarele atribuții:

- a) aprobă și modifică Statutul Uniunii Mediatorilor;
- b) alege și revocă membrii Consiliului Uniunii Mediatorilor, Comisiei de etică și Comisiei de cenzori;
- c) aprobă mărimea și modul de calcul al contribuției obligatorii a mediatorului;
- d) aprobă procedura de verificare a respectării de către mediatori a obligațiilor privind combaterea spălării banilor și finanțării terorismului;
- e) aprobă Codul de etică al mediatorului;
- f) aprobă rapoartele anuale ale președintelui Uniunii Mediatorilor și a Secretarului general al Uniunii Mediatorilor;
- g) aprobă planul de activitate și bugetul anual al Uniunii Mediatorilor;
- h) decide cu privire la necesitatea efectuării auditului intern sau extern;
- i) adoptă hotărâri cu referire la procurarea, distribuirea și înstrăinarea patrimoniului Uniunii Mediatorilor;
- j) desemnează membrii în Consiliul Național pentru Asistența Juridică Garantată de Stat;
- k) exercită alte atribuții stabilite de lege.

Articolul 39. Consiliul Uniunii Mediatorilor

(1) Consiliul Uniunii Mediatorilor este organul executiv al Uniunii Mediatorilor, constituit din 7 mediatori, aleși de Adunarea Generală a Mediatorilor pe un termen de 4 ani. Președintele Uniunii Mediatorilor este de drept și Președintele Consiliului Uniunii Mediatorilor.

(2) Dacă, în termen de 30 de zile de la data expirării mandatului membrului Consiliului Uniunii Mediatorilor sau de la data încetării mandatului acestuia, Adunarea Generală a Mediatorilor nu a ales un nou membru al Consiliului Uniunii Mediatorilor, acesta este numit din rândul mediatorilor, de către ministrul justiției.

(3) Calitatea de membru al Consiliului Uniunii Mediatorilor este incompatibilă cu calitatea de membru în Comisia de licențiere a profesiei de mediator, Comisia de soluționare a contestațiilor, Comisia de disciplină, Comisia de etică și Comisia de cenzori.

(4) Consiliul Uniunii Mediatorilor se convoacă în ședințe ori de câte ori este necesar, dar nu mai rar decât o dată în trimestru.

(5) Ședințele Consiliului Uniunii Mediatorilor se consideră deliberative dacă la ele participă cel puțin 5 membri. Deciziile Consiliului Uniunii Mediatorilor se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.

(6) Fiecare membru al Consiliului Uniunii Mediatorilor beneficiază, pentru fiecare ședință la care participă, de o indemnizație echivalentă cu a treia parte (1/3) din salariul mediu pe economie, achitată de către Uniunea Mediatorilor.

(7) Consiliul Uniunii Mediatorilor are următoarele atribuții:

a) elaborează și aprobă standarde profesionale și recomandări privind unificarea practicii în domeniul medierii;

b) elaborează și aprobă recomandări cu privire la mărimea onorariilor mediatorilor;

c) asigură îndeplinirea hotărârilor Adunării Generale a Mediatorilor, aprobă și prezintă rapoartele anuale privind activitatea Uniunii Mediatorilor;

d) elaborează și transmite Ministerului Justiției, spre promovare/aprobare, proiecte de acte normative și/sau proiecte de acte administrative cu caracter normativ din domeniul medierii;

e) aprobă regulamente interne ale Uniunii Mediatorilor, inclusiv Regulamentul cu privire la controlul calității serviciilor prestate de mediator;

f) organizează cursuri de instruire inițială sau continuă a mediatorilor,

g) delegă mediatorii pentru participare la seminare, conferințe și cursuri de instruire;

h) alege președintele Uniunii Mediatorilor dintre membrii săi și îl revocă;

i) emite opinii consultative asupra unor subiecte ce vizează medierea;

j) decide asupra tuturor chestiunilor care nu constituie competența exclusivă a altor organe ale Uniunii Mediatorilor;

k) angajează Secretarul General al Uniunii Mediatorilor;

l) aprobă contractele încheiate de secretarul general, care depășesc suma de 50 mii lei;

m) exercită alte atribuții stabilite de lege sau de statutul Uniunii Mediatorilor.

Articolul 40. Președintele Uniunii Mediatorilor

(1) Președintele Uniunii Mediatorilor se alege pe un termen de 2 ani și nu poate deține mai mult de două mandate consecutiv.

(2) Dacă, în termen de 30 de zile de la data expirării mandatului președintelui Uniunii Mediatorilor sau de la data încetării mandatului acestuia din diferite motive, Consiliul Uniunii Mediatorilor nu a ales un nou președinte, acesta este numit dintre membrii Consiliului Uniunii Mediatorilor, de către ministrul justiției.

(3) Funcția de președinte al Uniunii Mediatorilor este remunerată în mărimea stabilită de Adunarea Generală a Mediatorilor.

(4) Președintele Uniunii Mediatorilor are următoarele atribuții:

a) conduce și reprezintă Uniunea Mediatorilor în relațiile cu autoritățile publice, cu persoanele fizice și juridice atât la nivel național cât și internațional;

b) prezidează ședințele Consiliului Uniunii Mediatorilor;

c) semnează actele Consiliului Uniunii Mediatorilor și ale Uniunii Mediatorilor;

d) prezintă Adunării Generale a Mediatorilor și Ministerului Justiției raportul anual de activitate a Uniunii Mediatorilor;

e) exercită alte atribuții prevăzute de lege și de Statutul Uniunii Mediatorilor.

(5) Dacă funcția de președinte al Uniunii Mediatorilor este vacantă sau dacă președintele este demis, ori dacă se află în imposibilitate temporară de a-și exercita atribuțiile pentru o perioadă mai mare de 2 luni, interimatul este asigurat de către unul dintre membrii Consiliului Uniunii Mediatorilor, ales prin vot secret de către membrii Consiliului Uniunii Mediatorilor.

Articolul 41. Secretarul general al Uniunii Mediatorilor

(1) Activitatea organizatorică, administrativă, economică și financiară a Uniunii Mediatorilor se asigură de către Secretarul general al Uniunii Mediatorilor.

(2) Secretarul general al Uniunii Mediatorilor este angajat de către Consiliul Uniunii Mediatorilor, pe bază de concurs, pe un termen de 5 ani.

(3) În funcția de Secretar general al Uniunii Mediatorilor poate fi angajată persoana care are studii superioare în management, economie sau drept și o vechime în muncă de cel puțin 3 ani.

(4) Secretarul general al Uniunii Mediatorilor are următoarele atribuții:

a) asigură gestiunea economico-financiară a Uniunii Mediatorilor;

b) încheie acorduri și contracte în numele Uniunii Mediatorilor;

c) gestionează bugetul Uniunii Mediatorilor;

d) organizează elaborarea, fundamentarea și prezentarea spre aprobare Adunării Generale a Mediatorilor a proiectului de buget anual al Uniunii Mediatorilor;

e) prezintă spre aprobare Adunării Generale a Mediatorilor raportul anual privind executarea bugetului;

f) ține evidența bunurilor aflate în gestiunea Uniunii Mediatorilor;

g) participă și organizează ședințele Adunării Generale a Mediatorilor și ale Consiliului Uniunii Mediatorilor, fără drept de vot;

h) elaborează proiectul agendei și pregătește materialele pentru ședințele Adunării Generale și a Consiliului Uniunii Mediatorilor după consultarea cu ultimul;

i) angajează personalul secretariatului și conduce activitatea acestuia;

j) execută deciziile Adunării Generale a Mediatorilor și ale Consiliului Uniunii Mediatorilor ce se referă la activitatea sa;

k) îndeplinește alte atribuții prevăzute în Statutul Uniunii Mediatorilor.

(5) În exercitarea atribuției prevăzute la alin. (4) lit. a), secretarul general al Uniunii Mediatorilor are obligația de a consulta în prealabil Președintele Uniunii Mediatorilor privind poziția instituțională pe care urmează să o exprime și de a respecta considerentele expuse de către Președintele Uniunii Mediatorilor.

(6) Pe perioada absenței temporare a secretarului general sau a vacanței funcției de secretar general, atribuțiile acestuia sunt exercitate de către o persoană din cadrul secretariatul Uniunii Mediatorilor, desemnată prini hotărâri ale Consiliul Uniunii Mediatorilor.

(7) Funcția de secretar general al Uniunii Mediatorilor este remunerată. Mărimea remunerației este stabilită de Consiliul Uniunii Mediatorilor.

(8) Pe perioada mandatului său, secretarul general al Uniunii Mediatorilor nu are dreptul să exercite prin cumul alte funcții sau activități remunerate, inclusiv pe cea de mediator, cu excepția funcțiilor didactice, științifice și de creație.

Articolul 42. Comisia de etică

(1) Comisia de etică este un organ independent, instituit în scopul examinării cazurilor de încălcare a Codului de etică al mediatorului și constatării abaterilor de la etica profesională.

(2) Comisia de etică este formată din 5 membri aleși de către Adunarea Generală a Mediatorilor. Mandatul membrilor Comisiei de etică este de 4 ani.

(3) Dacă, în termen de 30 de zile de la data expirării mandatului membrului Comisiei de etică sau de la data încetării mandatului acestuia din diferite motive, nu a fost ales un nou membru al Comisiei de etică, acesta este numit de către ministrul justiției.

(4) Calitatea de membru al Comisiei de etică este incompatibilă cu calitatea de membru al Comisiei de licențiere, al Comisiei de disciplină, al Comisiei de cenzori și al Consiliului Uniunii Mediatorilor.

(5) Ședințele Comisiei de etică se consideră deliberative dacă la ele participă cel puțin 3 membri. Hotărârile Comisiei de etică se adoptă cu votul a cel puțin 3 membri.

(6) În urma examinării cazurilor de încălcare a Codului de etică al mediatorului, Comisia de etică adoptă o hotărâre motivată privind:

a) stabilirea comiterii încălcării Codului de etică și recomandarea modului de ameliorare a comportamentului;

b) sesizarea Comisiei de disciplină referitor la abaterea disciplinară depistată;

c) lipsa încălcărilor Codului de etică în acțiunile mediatorului.

(7) Hotărârile Comisiei de etică se publică pe pagina web oficială a Uniunii Mediatorilor, în termen de 3 zile lucrătoare de la adoptare.

Articolul 43. Comisia de cenzori

(1) Comisia de cenzori este formată din 3 mediatori, cu o vechime în profesie de cel puțin 3 ani, aleși pentru un termen de 2 ani, fără dreptul de a exercita două mandate consecutive. Membrul comisiei de cenzori nu poate fi membru al altor comisii din cadrul Uniunii Mediatorilor.

(2) Comisia de cenzori exercită controlul activității economico-financiare a Uniunii Mediatorilor.

(3) Comisia de cenzori efectuează controlul ordinar o dată în an. La necesitate, poate fi efectuat controlul extraordinar, la cererea Consiliului Uniunii Mediatorilor, la cererea Președintelui Uniunii Mediatorilor sau la solicitarea Adunării Generale a Mediatorilor.

(4) După efectuarea controlului ordinar, după caz, extraordinar, Comisia de cenzori întocmește un raport, care reflectă perioada verificată, corelația bugetului cu cheltuielile efectuate, temeinicia cheltuielilor efectuate, concluziile și recomandările Comisiei de cenzori. Raportul se semnează de toți membrii Comisiei de cenzori. Membrul Comisiei de cenzori poate exprima opinie separată, care se anexează la raport.

(5) Raportul Comisiei de cenzori se aduce la cunoștința Consiliului Uniunii Mediatorilor și se aprobă la Adunarea Generală a Mediatorilor.

(6) Organizarea și funcționarea Comisiei de cenzori este prevăzută în Regulamentul său de activitate, aprobat de Consiliul Uniunii Mediatorilor.

Capitolul IV

PROCESUL DE MEDIERE

Articolul 44. Recurgerea la mediere

(1) Medierea poate fi inițiată de către oricare dintre părți din proprie inițiativă, precum și, la recomandarea autorităților publice, instanțelor judecătorești, organului de urmărire penală. Medierea poate fi inițiată la orice etapă de examinare a litigiului.

(2) În cadrul procesului de mediere, o parte sau ambele părți au dreptul de a beneficia de serviciile garantate de stat ale unui mediator, în modul prevăzut de Legea nr. 198/2007 cu privire la asistența juridică garantată de stat.

(3) Părțile trebuie să realizeze cel puțin o ședință de mediere, până la adresarea în instanța de judecată, pentru următoarele categorii de litigii:

- a) civile, indicate la art. 55 alin (2), cu excepția celor în care autoritatea publică are calitate de reclamant sau pârât;
- b) de familie, indicate la art. 56;
- c) de muncă, indicate la art. 57.

Articolul 45. Efectul medierii asupra termenilor de prescripție

(1) Inițierea medierii în condițiile prezentei legi suspendă termenele de prescripție pentru părți pe durata acesteia în condițiile legislației procesuale. Părțile care recurg la mediere în vederea soluționării unui litigiu sunt în drept de a iniția o procedură judiciară sau arbitrală privind respectivul litigiu ca urmare a împlinirii unor termene de decădere sau de prescripție extinctivă pe durata procesului de mediere.

(2) Alineatul (1) nu aduce atingere dispozițiilor privind termenele de decădere și de prescripție rezultate din tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

Articolul 46. Motivarea părților pentru recurgerea la mediere

(1) Părțile care recurg la mediere sunt scutite de achitarea taxei de stat pentru confirmarea sau investirea cu formulă executorie a tranzacției în condițiile art. 52.

(2) În cazul în care, până la depunerea cererii de chemare în judecată, părțile au participat la procesul de mediere, dar procesul de mediere a încetat fără încheierea tranzacției de mediere, sau cu soluționarea parțială a litigiului dintre părți, sau în cazul în care procesul de mediere nu a fost inițiat urmare a neacceptării de către una din părți a invitației de a participa la mediere, atunci, la depunerea cererii de chemare în judecată, taxa de stat se reduce cu 25%.

(3) Părțile care recurg la mediere după depunerea cererii de chemare în judecată beneficiază de următoarele facilități:

- a) eşalonarea achitării taxei de stat;
- b) în cazul finalizării procesului de mediere prin tranzacția asupra tuturor pretențiilor, taxa de stat se restituie în proporție de:

100% – pentru soluționarea prin mediere în instanța de fond;

75% – pentru soluționarea prin mediere în instanța de apel;

50% – pentru soluționarea prin mediere în instanța de recurs;

c) în cazul finalizării procesului de mediere cu soluționarea parțială a litigiului cu referire la pretențiile patrimoniale, taxa de stat se reduce și se restituie proporțional valorii pretenției soluționate prin mediere.

(4) Părțile beneficiază de facilitățile prevăzute în prezentul articol, în modul stabilit de Legea taxei de stat nr. 213/2023 și Codul de procedură civilă.

Articolul 47. Etapele medierii

(1) Pentru categoriile de litigii prevăzute la art. 44 alin. (3), medierea se inițiază până la adresarea în instanța de judecată. Dacă urmare a medierii nu a fost încheiată tranzacția de mediere sau dacă a avut loc o soluționare parțială a litigiului, părțile se pot adresa în instanța de judecată făcând dovada realizării cel puțin a unei ședințe de mediere, sub sancțiunea restituirii cererii de chemare în judecată în conformitate cu art. 170, alin. (1) lit a) din Codul de procedură civilă. Sancțiunea restituirii cererii de chemare în judecată nu se aplică în situațiile prevăzute la alin. (10).

(2) Procesul de mediere începe la data semnării contractului de mediere. Dacă partea nu a acceptat notificarea mediatorului de a se prezenta la prima ședință de mediere sau a refuzat participarea la mediere, procesul de mediere se consideră neînceput.

(3) Contractul de mediere se încheie în formă scrisă, trebuie să corespundă cerințelor minime stabilite de Uniunea Mediatorilor și nu poate conține clauze care contravin legii sau ordinii publice.

(4) Începerea unui proces de mediere în condițiile prezentei legi sau, după caz, dispunerea de către instanța de judecată a efectuării unei ședințe de mediere, constituie temei pentru suspendarea procesului de judecată, începând cu data semnării contractului de mediere, până la soluționarea sau, după caz, constatarea imposibilității soluționării litigiului prin intermediul medierii.

(5) Părțile pot desemna prin acord comun unul sau mai mulți mediatorii sau pot solicita unei organizații de mediere desemnarea unui mediator conform regulilor aprobate de organizația respectivă. În cadrul procesului judiciar, instanța propune părților să participe la o ședință de mediere cu privire la soluționarea litigiilor prin mediere.

(6) Părțile se pot prezenta individual sau, după caz, împreună la mediator. În cazul în care se prezintă doar una dintre părți, mediatorul, la cererea acesteia, va adresa celeilalte părți notificarea scrisă în vederea informării și acceptării medierii, stabilind un termen de cel mult 15 zile de la recepționarea notificării, dacă în convenția de mediere nu este prevăzut alt termen. În litigiile cu element de extraneitate, acest termen este de 30 de zile din momentul recepționării notificării. Notificarea se transmite prin orice mijloace care asigură confirmarea primirii acesteia. Partea solicitantă va prezenta mediatorului datele necesare contactării celeilalte părți, pe care le deține.

(7) Părțile sunt în drept de a determina prin acord comun toate aspectele ce țin de inițierea, derularea și finalizarea procesului de mediere.

(8) Până la încheierea contractului de mediere, mediatorul este obligat să informeze părțile despre scopul medierii, procedura, drepturile și obligațiile mediatorului și ale părților, precum și despre consecințele procesului de mediere, efectele semnării unei tranzacții de mediere și despre consecințele nerespectării prevederilor tranzacției de mediere semnate.

(9) Contractele de mediere, investite cu formulă executorie, constituie document executoriu la data exigibilității creanței și oferă dreptul la executare silită extrajudiciară, fără adresarea unei cereri în instanța de judecată sau către notar, dacă părțile au convenit aceasta, în mod expres, în contract. Nu sunt investite cu formulă executorie contractele de mediere care sunt contrare legii.

(10) Medierea nu se consideră inițiată, dacă după întreprinderea tuturor măsurilor de notificare, inclusiv cu implicarea părții, mediatorul este în imposibilitate de a desfășura ședința în condițiile alin. (1). În acest caz, prevederile alin. (1) referitoare la restituirea cererii de chemare în judecată nu se aplică, dacă partea vizată prezintă actul eliberat de mediator cu privire la imposibilitatea desfășurării ședinței de mediere.

(11) Dacă urmare a punerii cererii de chemare în judecată pe rolul instanței de judecată, s-a prezentat partea care nu a participat la ședința de mediere, instanța dispune participarea părților la o ședință de mediere și schimbă termenul de judecată, cu excepția cazului în care partea respectivă refuză expres participarea la ședința de mediere. Dacă partea respectivă repetat nu se prezintă la ședința de mediere, atunci instanța aplică acesteia o sancțiune prevăzută la art. 12 alin. (2) lit. f) și continuă examinarea cauzei.

Articolul 48. Notificarea

(1) Mediatorul informează partea sau, după caz, părțile privind data, ora și locul desfășurării ședinței de mediere, prin orice mijloc de comunicare ce asigură transmiterea și confirmarea primirii informației respective.

(2) Pentru toate litigiile, inclusiv pentru cele în care părțile potrivit legii trebuie să realizeze cel puțin o ședință de mediere până la adresarea în instanța de judecată, mediatorul întreprinde măsurile disponibile în vederea identificării locului aflării părții, pentru notificarea acesteia cu privire la desfășurarea ședinței de mediere solicitată de parte.

Articolul 49. Desfășurarea medierii

(1) Medierea se întemeiază pe cooperarea părților și utilizarea de către mediator a unor metode și tehnici specifice, bazate pe comunicare și negociere.

(2) Medierea litigiului are loc într-un termen care nu va depăși 3 luni de la data încheierii contractului de mediere. Până la expirarea termenului respectiv, părțile de comun acord pot solicita prelungirea acestuia.

(3) În cazul în care litigiul este deferit medierii în cadrul unui proces judiciar, sau în cadrul urmăririi penale, termenul de mediere poate fi prelungit doar cu acordul instanței de judecată sau, după caz, al procurorului.

(4) În procesul desfășurării medierii, mediatorul este în drept să se informeze în privința fondului cauzei.

(5) Părțile decid, de comun acord și cu asistența mediatorului, asupra regulilor și duratei procesului de mediere. Dacă părțile nu au ajuns la o înțelegere privind regulile de desfășurare a procesului de mediere, mediatorul este în drept să desfășoare procesul de mediere în maniera pe care acesta o consideră potrivită, fiind luate în considerare circumstanțele litigiului, doleanțele părților și necesitatea desfășurării procedurii într-un termen rezonabil.

(6) Părțile sunt în drept să renunțe la mediere în orice moment.

(7) Părțile participă la procesul de mediere personal. În cazul în care una dintre părți este persoană juridică, aceasta participă la procesul de mediere prin intermediul unui reprezentant împuternicit conform legii..

(8) Pe parcursul procesului de mediere, părțile pot fi asistate de avocați, traducători și/sau interpreți, precum și de specialiști în domeniul respectiv. Cu consimțământul părților, la procesul de mediere pot participa și alte persoane.

(9) Pe durata desfășurării procesului de mediere, mediatorul se poate întruni în ședințe comune cu ambele părți, sau în ședințe separate cu fiecare parte.

(10) Modul de desfășurare a ședințelor se negociază de către părți și mediator. Ședințele de mediere pot fi desfășurate, inclusiv, on-line.

(11) Înregistrarea audio sau video a ședințelor de mediere se efectuează cu acordul tuturor părților și a mediatorului.

Articolul 50. Soluționarea litigiului

(1) Părțile convin, de comun acord, asupra opțiunilor de soluționare a litigiului. Mediatorul nu poate decide asupra acestor opțiuni, dar, la cererea părților, poate înainta propuneri asupra posibilităților de soluționare a litigiului.

(2) Litigiile soluționate prin mediere se finalizează cu încheierea tranzacției de mediere. Părțile de comun acord, pot solicita acordarea unui termen, până la semnarea tranzacției, pentru a consulta opinia unor experți, astfel încât să-și poată exprima consimțământul liber și în cunoștință de cauză.

(3) Părțile pot formula în scris condițiile de soluționare a litigiului.

Articolul 51. Valabilitatea tranzacției de mediere

(1) Tranzacția de mediere se încheie în scris și trebuie să corespundă condițiilor de valabilitate prevăzute de prezenta lege și de alte acte normative.

(2) Nu se admite includerea în tranzacția de mediere a clauzelor care:

a) se referă la drepturi și obligații de care părțile nu pot dispune liber prin tranzacție;

b) încalcă normele imperative ale legii, ordinea publică și bunele moravuri;

c) sunt în mod vădit inechitabile;

d) prejudiciază interesul superior al copilului;

e) încalcă drepturile unor terțe persoane neantrenate în procesul de mediere.

Articolul 52. Executarea tranzacției de mediere

(1) Tranzacția de mediere este obligatorie pentru părți și se execută benevol în termen de 20 de zile, din momentul semnării acesteia, dacă părțile nu au stabilit altfel.

(2) Părțile, de comun acord, pot investi tranzacția de mediere cu formulă executorie la un notar ales de comun acord.

(3) Tranzacția de mediere, cu excepția celei încheiate pentru soluționarea unui conflict ce se referă la dreptul translativ de proprietate asupra unui bun imobil, este investită cu formulă executorie dacă fiecare parte a litigiului este reprezentată de avocat în procesul de mediere și tranzacția este semnată de mediator, de fiecare parte și de avocatul fiecărei părți.

(4) Dacă tranzacția de mediere încheiată în cadrul unui proces de mediere, care a avut loc în afara procesului civil, nu este executată benevol, dacă nu este investită cu formulă executorie, pentru a fi executată silit, aceasta poate fi confirmată de către instanța de judecată, în condițiile Codului de procedură civilă.

(5) Dacă tranzacția de mediere încheiată în cadrul unui proces de mediere, care a avut loc în cadrul procesului judiciar, nu este executată benevol, în scopul executării silite, la solicitarea părții interesate, aceasta este confirmată de către instanța de judecată, în condițiile Codului de procedură civilă.

(6) Dacă tranzacția de mediere încheiată în cadrul procesului arbitral, nu este executată benevol, în scopul executării silite, la solicitarea părții interesate, aceasta se confirmă prin hotărâre arbitrală în condițiile legii.

(7) Tranzacția de mediere nu poate fi investită cu formulă executorie dacă:

- a) conținutul acesteia este contrar legislației naționale;
- b) conținutul tranzacției cu element de extraneitate este contrar legislației statului respectiv;
- c) legislația națională sau internațională pentru tranzacțiile cu element de extraneitate nu prevede posibilitatea conferirii acesteia un caracter executoriu.

Articolul 53. Suspendarea, reluarea și încetarea procesului de mediere

(1) Procesul de mediere se suspendă de drept în cazul:

- a) suspendării a activității mediatorului;
- b) retragerii licenței pentru exercitarea profesiei de mediator;
- c) decesului mediatorului.

(2) Procesul de mediere încetează în cazul:

- a) semnării de către părți a tranzacției de mediere;
- b) constatării de către mediator a imposibilității părților de a încheia tranzacția de mediere;
- c) renunțării uneia sau ambelor părți la mediere;
- d) expirării termenului stabilit pentru procesul de mediere, dacă părțile nu au solicitat prelungirea acestuia;
- e) abținerii mediatorului de la medierea litigiului în condițiile art. 11 alin. (1);
- f) decesului părții persoană fizică sau lichidării părții persoană juridică;
- g) renunțării mediatorului la continuarea procesului de mediere în condițiile alin. (4) art. 56;

(3) Încetarea medierii în temeiul alin. (2) se consemnează într-un proces-verbal, potrivit modelului aprobat de Uniunea Mediatorilor, semnat de mediator, care se înmânează părților și, după caz, se prezintă instanței de judecată, de arbitraj, organului de urmărire penală sau agentului constatatator. În procesul-verbal nu se include

informația referitoare la conținutul sesiunilor de mediere, opinia mediatorului referitoare la comportamentul părților, precum și altă informație a cărei divulgare contravine principiului confidențialității.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (1) dosarul de mediere se repartizează de către Uniunea Mediatorilor unui alt mediator identificat de părți sau, după caz, de Uniune, pentru realuarea procesului de mediere.

(5) Mediatorul este obligat să asigure păstrarea procesului-verbal și a materialelor aferente procesului de mediere timp de cel puțin 4 ani de la expirarea datei scadente de executare integrală a tranzacției de mediere, conform unor reguli aprobate de Uniunea Mediatorilor.

(6) Reluarea procesului de mediere cu atragerea aceluiași sau a unui alt mediator are loc în condițiile art. 44, 47-50.

Capitolul V. Procesul de mediere în domenii specifice

Secțiunea 1. Medierea în litigii civile, de familie și de muncă

Articolul 54. Convenția de mediere

(1) Convenția de mediere se încheie în formă scrisă, înainte sau după apariția litigiului, în una din următoarele forme:

- a) clauză de mediere inserată în contract;
- b) acord de mediere.

(2) Validitatea clauzei contractuale prin care părțile consimt de a supune medierii litigiile legate de valabilitatea, încheierea, interpretarea, executarea sau încetarea contractului este independentă de validitatea contractului în care se conține clauza. Referința dintr-un contract la un alt înscris încheiat de aceleași părți, ce conține o clauză de mediere, valorează ca o convenție de mediere scrisă, dacă referința este suficientă de a face clauza parte din contract.

(3) În cazul în care părțile în proces au încheiat o convenție de mediere și una dintre ele o invocă în instanța de judecată, aceasta din urmă își verifică competența. Instanța va reține spre soluționare cauza dacă:

- a) pârâțul și-a formulat apărarea în fond, fără nicio rezervă întemeiată pe convenția de mediere;
- b) convenția de mediere este lovită de nulitate, și-a pierdut valabilitatea ori este nesusceptibilă de executare;
- c) procesul de mediere nu poate avea loc din cauze vădit imputabile pârâțului.

(4) Partea pierde dreptul să invoce convenția de mediere în instanța de judecată dacă:

- a) nu a acceptat notificarea celeilalte părți sau a mediatorului de a participa la mediere;
- b) a refuzat anterior participarea la mediere.

Articolul 55. Medierea în litigiile civile

(1) Medierea în litigiile civile poate avea loc în cadrul sau în afara procesului judiciar sau arbitral. Pot fi supuse medierii litigiile civile cu privire la drepturile și

obligățiile care sunt sau pot face obiect de examinare în instanța de judecată sau arbitraj și de care părțile pot dispune liber prin tranzacție de mediere, în condițiile legii.

(2) Părțile se pot adresa în instanța de judecată în vederea soluționării următoarelor tipuri de litigii, ale căror valoare nu depășește 50 de salarii medii pe economie stabilit prin hotărâre de Guvern pentru anul în curs, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată, doar după participarea la cel puțin o ședință de mediere, în condițiile art. 44 alin. (3) lit. a):

- a) încasarea datoriilor;
- b) repararea prejudiciilor, inclusiv a celor cauzate prin contravenții și infracțiuni;
- c) partajarea proprietății;
- d) răspândirea informațiilor false și defăimătoare;
- e) executarea contractelor de împrumut, donație, arendă, locațiune, bancare, de leasing și de asigurare;
- f) procedura de insolabilitate.

Articolul 56. Medierea în litigiile de familie

(1) Părțile se pot adresa în instanța de judecată doar după participarea la cel puțin o ședință de mediere, în condițiile art. 44 alin. (3) lit. b), în vederea soluționării litigiilor ce rezultă din conflictele dintre soți, foști soți, alți membri de familie sau concubini, privind exercitarea drepturilor și obligațiilor părintești, stabilirea domiciliului copiilor, întreținerea copiilor și a altor membri ai familiei, inclusiv inapți de muncă, precum și orice alte neînțelegeri dintre aceștia, cu excepția litigiilor aferente cazurilor de desfacere a căsătoriei. Litigiile aferente cazurilor de violență în familie nu pot fi soluționate prin mediere.

(2) Clauza de mediere poate fi inclusă în contractul matrimonial.

(3) În litigiile de familie care vizează interesele copilului, părțile prezintă avizul autorității tutelare.

(4) Dacă în procesul de mediere a unui litigiu de familie apar circumstanțe care creează sau ar putea crea un pericol pentru creșterea și dezvoltarea normală a copilului sau care lezează interesele lui legale, mediatorul este obligat să informeze autoritatea tutelară și este în drept să renunțe la continuarea procesului de mediere.

(5) Tranzacția cu privire la soluționarea litigiului de familie, care vizează creșterea și dezvoltarea normală sau interesul superior al copilului, se depune de către părți la autoritatea tutelară competentă pentru informare.

(6) Litigiile care vizează înapoierea copilului în statul reședinței sale obișnuite sau exercitarea dreptului de vizitare a copilului pot fi soluționate în cadrul unui proces de mediere, cu consimțământul și în numele părților, în conformitate cu prevederile Legii nr. 292/2024 privind protecția specială a copiilor împotriva deplasării în străinătate sau reținerii ilicite .

Articolul 57. Medierea în litigiile de muncă

Părțile se pot adresa în instanța de judecată doar după participarea la cel puțin o ședință de mediere, în condițiile art. 44 alin. (3) lit. c), în vedea soluționării următoarelor litigii de muncă:

a) litigiile individuale de muncă ce țin de restabilirea la locul de muncă, garanțiile salariale și despăgubirile rezultate din lipsa forțată de la locul de muncă, neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de către una dintre părțile contractului individual de muncă;

b) litigiile individuale de muncă privind încheierea, executarea, modificarea, suspendarea, încetarea și nulitatea contractului individual de muncă;

c) conflictele colective de muncă, în cazul în care părțile conflictului nu au ajuns la o înțelegere sau nu sunt de acord cu decizia comisiei de conciliere.

Articolul 58. Medierea în litigiile cu element de extraneitate

(1) Litigiul este cu element de extraneitate dacă cel puțin una dintre părți își are sediul sau, după caz, domiciliul într-un alt stat decât cel al oricărei alte părți, la data la care:

a) părțile decid să recurgă la mediere după apariția litigiului;

b) medierea este dispusă de instanță, sau de organul de urmărire penală;

c) există o obligație de a recurge la mediere, care rezultă din legislația națională;

d) există o notificare de participare la mediere este adresată părților, în sensul art.

48.

(2) Un litigiu civil este, în egală măsură, cu element de extraneitate dacă, la data survenirii cazurilor prevăzute la alin. (1), părțile își au domiciliul sau sediul în Republica Moldova, dar:

a) procedurile judiciare pentru soluționarea litigiului urmează a fi inițiate într-un alt stat;

b) obiectul litigiului se referă la obligații ce urmează a fi executate într-un alt stat sau bunurile care constituie obiectul litigiului se află pe teritoriul altui stat;

c) locul desfășurării activității de bază a uneia dintre părți se află într-un alt stat.

(3) În sensul aplicării alineatelor (1) și (2), domiciliul sau, după caz, sediul se determină în conformitate cu dispozițiile art. 38 și 183 din Codul civil.

(4) Tranzacțiile de mediere încheiate în litigiile civile și comerciale, se confirmă de arbitraj, dacă examinarea litigiului soluționat prin tranzacție este de competența arbitrajului internațional, conform clauzei arbitrale inserate în contract, sau prin acordul dintre părți. Aceste reguli se aplică în mod corespunzător atât litigiilor aflate pe rol, cât și procedurii de confirmare a tranzacțiilor de mediere încheiate nemijlocit de către părți, pentru a preveni un proces ce poate să înceapă și se desfășoară conform regulilor de procedură arbitrală.

Secțiunea 2. Medierea în cauzele penale și contravenționale

Articolul 59. Generalități privind medierea în cauzele penale și contravenționale

(1) Procesul de mediere în cauzele penale și contravenționale este reglementat de Codul penal, Codul de procedură penală, Codul contravențional, Legea nr. 198/2007 privind asistența juridică garantată de stat și prezenta lege.

(2) Medierea în cauzele penale și contravenționale se desfășoară astfel încât să fie garantat dreptul fiecărei părți la asistență juridică și, dacă este cazul, la serviciile unui interpret. Procesul-verbal întocmit potrivit prezentei legi, prin care încetează procesul

de mediere, trebuie să conțină informații despre faptul dacă părțile au beneficiat de asistența unui avocat/apărător și de serviciile unui interpret ori, după caz, să se menționeze faptul că au renunțat expres la acestea.

(3) Participarea la mediere este personală și produce efecte numai asupra persoanei care a participat la mediere.

(4) Părți în procesul de mediere a aspectelor ce țin de latura penală sunt victima sau partea vătămată și făptuitorul. Părți în procesul de mediere a aspectelor ce țin de latura civilă sunt partea civilă și făptuitorul sau, după caz, partea civilmente responsabilă. Aceleași reguli sunt aplicabile și procesului contravențional.

(5) Dacă la medierea în cauzele penale și contravenționale una dintre părți este minoră, este obligatorie participarea reprezentantului legal, pedagogului și/sau a psihologului. În cazul în care o parte este o persoană iresponsabilă, medierea se va desfășura ținându-se cont de prevederile art. 77 și art. 276 alin. (6) din Codul de procedură penală.

(6) Procesul de mediere nu substituie procesul penal sau contravențional.

(7) Faptul participării la mediere nu poate servi ca dovadă a recunoașterii vinovăției.

(8) La medierea dintre partea civilă și făptuitor sau, după caz, partea civilmente responsabilă, se aplică corespunzător prevederile prezentei legi referitoare la medierea litigiilor civile.

(9) Mediatorul poate desfășura ședințe comune cu victima doar dacă aceasta a consimțit expres, în scris, asupra acestui fapt.

Articolul 60. Informația oferită mediatorului în cauzele penale și contravenționale

(1) Mediatorul este în drept să solicite de la agentul constatat, organul de urmărire penală, procuror sau instanța de judecată toate actele și informațiile relevante pentru procesul de mediere, conform Codului de procedură penală sau, după caz, Codului contravențional.

(2) Mediatorul poartă răspundere, în condițiile legii, pentru divulgarea informației puse la dispoziția lui la etapa de urmărire penală sau de judecare a cauzei penale ori a cauzei contravenționale.

Articolul 61. Tranzacția de mediere în cauzele penale și contravenționale

(1) În cazul încetării procesului de mediere, mediatorul prezintă agentului constatat, organului de urmărire penală, procurorului sau instanței de judecată, actul de încetare a medierii, în termen de 3 zile de la data încetării medierii.

(2) Tranzacția de mediere se întocmește în condițiile Codului de procedură penală sau ale Codului contravențional și se anexează la procesul-verbal întocmit de mediator.

(3) Nesemnarea tranzacției de mediere în cauzele penale sau contravenționale nu poate prejudicia situația părților.

Capitolul VI DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 62. Dispoziții finale

(1) Prezenta lege intră în vigoare peste 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția prevederilor:

a) art. 44 alin. (3) lit. b) și c), ce țin de prima ședință de mediere, care trebuie realizată în litigiile de muncă și familie, care intră în vigoare peste 12 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova;

b) art. 44 alin. (3) lit. a), ce țin de prima ședință de mediere, care trebuie realizată în litigiile civile, care intră în vigoare peste 24 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția litigiilor de insolvență.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr. 137/2015 cu privire la mediere (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2015, nr. 224-233, art. 445), cu modificările ulterioare, se abrogă.

(3) Guvernul, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege.

(4) Ministerul Justiției:

a) în termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi, va aproba actele necesare executării prezentei legi;

b) în termen de 1 lună de la intrarea în vigoare a prezentei legi va convoca Adunarea Generală a Mediatorilor. În cazul în care prima Adunare Generală a Mediatorilor nu va fi deliberativă, următoarea convocare a acesteia se va considera deliberativă dacă la aceasta va participa cel puțin 1/5 din mediatorii cu activitate înregistrată.

(5) Consiliul Uniunii Mediatorilor, în termen de 3 luni de la data instituirii va elabora și aproba actele necesare implementării prezentei legi.

Articolul 63. Dispoziții tranzitorii

(1) Atestatul de mediator, eliberat până la intrarea în vigoare a prezentei legi este echivalent cu licența pentru exercitarea profesiei de mediator.

(2) Mediatorii, care până la data intrării în vigoare a prezentei legi nu și-au înregistrat forma de organizare și a căror atestat de mediator este mai vechi de 2 ani, pot solicita înregistrarea formei de organizare în condițiile prezentei legi, doar după efectuarea cursurilor de formare inițială, cu prezentarea actului confirmativ și a cazierului judiciar detaliat.

(3) Mandatul membrilor Consiliului de mediere în exercițiu la data intrării în vigoare a prezentei legi se prelungește de drept până la constituirea Consiliului Uniunii Mediatorilor.

(4) Actele normative subordonate legii, adoptate/emise în baza Legii nr. 137/2015 cu privire la mediere, se vor aplica până la modificarea sau abrogarea acestora, în măsura în care nu contravin prezentei legi.

Președintele Parlamentului